

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem ve věci

žalobce: **R. L.**, státní příslušnost Ukrajina
zastoupený advokátem Mgr. et Mgr. Václavem Klepšem
sídlem Baranova 1026/33, 130 00 Praha 3 - Žižkov

proti
žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2020, č. j. CPR-1095-3/ČJ-2020-930310-V235,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhá soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle ust. § 92 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, jako opožděné zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství Policie Pardubického kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytových agend ze dne 4. 2. 2020, č. j. KRPE-97777-56/ČJ-2018-170022-SV, jímž bylo podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 9 a ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 1, 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“), uloženo žalobci správní vyhoštění a doba, po kterou nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena v délce tři roky. Žalobce v žalobě tvrdí, že žalované rozhodnutí je založeno na „chybném uvedení dat“, protože jeho odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně se dostalo do dispozice „policejního orgánu“ nikoliv dne 18. 2. 2020, ale již 12. 2. 2020, tedy v odvolací lhůtě. Podané odvolání tak mělo být podle názoru žalobce meritorně posouzeno. Žalobce navrhl, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
2. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že nijak nepochybil, neboť z ověřovací doložky založené ve spisovém materiálu vyplývá, že datum doručení odvolání ke správnímu orgánu bylo dne 18. 2. 2020 v 6:59 hodin. V tom případě bylo odvolání opožděné a žalovaný poukázal na obsah žalovaného rozhodnutí. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.
3. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům:
4. V daném případě je jedinou stěžejní otázkou v projednávané věci posouzení včasnosti podání odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jelikož žalovaným rozhodnutím bylo odvolání žalobce zamítnuto jako opožděné podle ust. § 92 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění.
5. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo žalobci doručeno dne 4. 2. 2020, což ani žalobce v žalobě nezpochybňuje, tedy desetidenní odvolací lhůta podle ust. § 170 odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. počala běžet dne 5. 2. 2020 a posledním dnem k podání odvolání byl pátek 14. 2. 2020, jak je správně uvedeno v žalovaném rozhodnutí, a což ani žalobce nezpochybňuje.
6. Žalobce v žalobě a následně i v replice k vyjádření žalovaného tvrdí, že výrok rozhodnutí je založen na „chybném uvedení dat, což vyplývá z dodejky odvolání, dokládající, že do dispozice policejního orgánu se odvolání dostalo nikoliv dne 18. 2. 2020, avšak již dne 12. 2. 2020, tedy v odvolací lhůtě“. Dále žalobce odkázal na usnesení NSS ze dne 15. 7. 2010, č.j. 9 Afs 28/2010-79, kde „NSS judikoval, že podání prostřednictvím datové schránky vůči orgánu veřejné moci (§ 18 zákona o elektronických úkonech) je učiněno okamžikem dodání datové zprávy do schránky orgánu veřejné moci“. Uvedený názor žalobce, opřený o výše zmíněné rozhodnutí NSS, je jistě správným, avšak v dané věci zástupce žalobce přehlédl zcela zásadní skutečnost, která vyplývá z jím doloženého detailu zprávy o odeslání odvolání a dodání odvolání, přiloženého k žalobě. Z tohoto

detailu zprávy, tedy doručení o dodání do datové schránky správního orgánu prostřednictvím datové zprávy, vyplývá, že obsahem odeslané zprávy sice bylo předmětné odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a tato datová zpráva obsahující zmíněné odvolání byla dodána sice 12. 2. 2020, ale adresátem byl zcela jiný správní orgán než správní orgán I. stupně, tedy správní orgán, který rozhodnutí o vyhoštění vydal, tj. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, Odbor cizinecké policie, oddělení pobytových agend, ale jiný správní orgán, a to Ředitelství služby cizinecké policie (Policejní prezidium České republiky), Olšanská 2, Praha 3 – Žižkov. To jasně vyplývá z této doručení, kterou sám žalobce přiložil k žalobě a ostatně to vyplývá i z doplněného vyjádření žalovaného.

7. Podle ust. § 170 odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. lze odvolání proti rozhodnutí správního orgánu v dané věci podat ve lhůtě do 10 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí a podstatné je, že podle ust. § 86 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“) se odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.
8. Ostatně, jak správní uvádí žalovaný v žalovaném rozhodnutí na straně 2 – předposlední odstavec, *„v poučení napadeného rozhodnutí je uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí lze, podle ust. § 81 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb. podat u Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, Odboru cizinecké policie Pardubice, oddělení pobytových agend, Husova 860, Pardubice, odvolání k Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, Olšanská 2, Praha 3.“* Žalobce však v rozporu s tímto poučením a v rozporu s ust. § 86 odst. 1 správního řádu nepodal odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně u tohoto příslušného správního orgánu, tedy u Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, Odboru cizinecké policie Pardubice, oddělení pobytových agend, Husova 860, Pardubice, ale přímo k odvolacímu orgánu, tedy k Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, Olšanská 2, Praha 3, což sám žalobce potvrdil předložením zmíněného detailu zprávy, tedy doručení o dodání do datové schránky tohoto věcně a místně nepřislušného správního orgánu pro podání odvolání. Ostatně o tom ani mezi účastníky není sporu, neboť i žalovaný uvedenou skutečnost potvrdil v doplnění vyjádření.
9. Z platné právní úpravy vyplývá, že pokud odvolání není podáno u místně a věcně příslušného orgánu, je ten správní orgán, u něhož bylo odvolání podáno, povinen postupovat v souladu s ust. § 12 správního řádu a bezodkladně takové odvolání usnesením postoupit příslušnému správnímu orgánu a současně o tom uvědomit podatele. V případě, kdy je odvolání doručeno nepřislušnému správnímu orgánu, může mít postoupené odvolání účinky včas podaného odvolání jen tehdy, obdrží-li je správní orgán, který rozhodnutí vydal, v odvolací lhůtě, nebo je-li alespoň v této lhůtě odesláno postupujícím orgánem k poštovní přepravě (srov. k tomu např. rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2010, č.j. 5 As 26/2009-67). V daném případě žalobce, i když byl správně poučen o podání odvolání s označením věcně a místně příslušného správního orgánu, v rozporu s ust. § 86 odst. 1 správního řádu podal odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně nikoliv u orgánu, který odvolání o napadeném rozhodnutí vydal, ale u jiného správního orgánu, tedy u Ředitelství služby cizinecké policie, Olšanská 2, Praha 3. Jak již soud výše uvedl, desetidenní lhůta pro podání odvolání uplynula dnem 14. 2. 2020,

žalobce tedy podal odvolání k věcně a místně nepřislušnému správnímu orgánu pouhé dva dny před koncem odvolací lhůty.

10. Stejný případ řešil zdejší soud ve věci vedené pod sp. zn. 52 A 50/2017, přičemž v této jiné věci k této skutečnosti konstatoval, že „...je třeba zdůraznit, že je věcí účastníka správního řízení, zda podá odvolání až v samém závěru odvolací lhůty, účastník nicméně musí nést případné důsledky, které z načasování jím činěných procesních úkonů plynou /srov. – mutatis mutandis - např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2009, č. j. 8 Afs 31/2009 – 74, a rozsudek téhož soudu ze dne 30. 9. 2014, č. j. 3 As 28/2014 – 41/“. Dále krajský soud v této obdobné věci konstatoval, v rozsudku ze dne 26. 6. 2017, č.j. 52 A 50/2017-57, že „Významné je naopak to, že odvolání došlo nepřislušnému správnímu orgánu až dne 28. 3. 2017, tedy pouhé dva dny před koncem odvolací lhůty, a proto nebylo možno po Krajském ředitelství policie Královéhradeckého kraje spravedlivě požadovat, aby odvolání ještě v odvolací lhůtě postoupilo (§ 12 správního řádu) příslušnému správnímu orgánu, neboť je třeba si uvědomit, že každé podání musí být nejprve zaevidováno, předáno oprávněné úřední osobě, která jej musí posoudit, zvážit další postup a teprve poté případně vyhotovit příslušné usnesení (které musí být zpravidla aprobováno i vedoucím pracovníkem příslušného organizačního útvaru správního orgánu) a předat jej k poštovní přepravě (§ 40 odst. 1 písm. d/ správního řádu). Všechny výše vyjmenované úkony jsou navíc činěny v konkurenci s jinými správními úkony v jiných věcech vedených u daného správního orgánu, což objektivně prodlužuje předání odvolání příslušnému správnímu orgánu, aniž by bylo možno hovořit o tom, že odvolání nebylo příslušnému správnímu orgánu předáno bezodkladně (nic přitom v projednávaném případě nenasvědčuje tomu, že by nepřislušný správní orgán úmyslně vyčkal na uplynutí lhůty k podání odvolání určené - ostatně žalobkyně v žalobě ani nic takového netvrdila /§ 75 odst. 2 s. ř. s./). I kdyby však nepřislušný správní orgán porušil povinnost uloženou mu § 12 správního řádu, nelze z této skutečnosti bez dalšího dovodit jakékoli prodloužení lhůty pro podání odvolání (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2004, č. j. 6 A 176/2002 - 75, publ. pod č. 357/2004 Sb. NSS)“. Výše citované závěry ze zmíněného rozsudku NSS byly aprobovány Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 16. 11. 2017, č. j. 3 Azs 222/2017-21, který se s výše citovanými závěry zdejšího soudu zcela ztotožnil, tedy potvrdil výše zmíněné závěry zdejšího krajského soudu, jenž vedly k zamítnutí žaloby proti rozhodnutí správního orgánu, jímž bylo podle § 92 odst. 1, věty první, správního řádu, zamítnuto odvolání žalobkyně jako opožděné, když bylo podáno rovněž dva dny před uplynutím odvolací lhůty ke věcně a místně nepřislušnému správnímu orgánu. V tomto výše citovaném rozsudku NSS uvedl, že „Stěžovatelka v kasační stížnosti v podstatě jen zopakovala námitky uplatněné již v řízení o žalobě, s nimiž se krajský soud řádně a velmi podrobně vypořádal v odůvodnění napadeného rozsudku, aniž by na argumentaci zde obsaženou nějak reagovala. Nejvyšší správní soud považuje vypořádání žalobních námitek ze strany krajského soudu za správné, svým rozsahem za vyčerpávající a s jeho názory se v plném rozsahu ztotožňuje Zásadní pro posouzení lhůty k podání odvolání je především to, že stěžovatelka byla o místu a lhůtě k podání odvolání rozhodnutím správního orgánu prvního stupně řádně poučena. Tím je eliminována možnost případného prodloužení odvolací lhůty ve smyslu § 83 odst. 2 správního řádu. Pokud se pak stěžovatelka tohoto poučení nepřidržel, mohou jít důsledky chybného postupu jen k její tíži.“ (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 11. 2017, č.j. 3 Azs 222/2017-21, body 12 a 13).

11. Jak již soud výše uvedl, v projednávané věci se jedná o obdobný případ, kdy podání odvolání bylo učiněno žalobcem u věcně a místně nepřislušného správního orgánu dva dny před koncem odvolací lhůty a že tedy žalobce jako účastník správního řízení si musí nést případné důsledky, které z načasování jím činěných procesních úkonů plynou (srov. mutatis mutandis - např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2009, č. j. 8 Afs 31/2009 – 74 a rozsudek téhož soudu ze dne 30. 9. 2014, č. j. 3 As 28/2014 – 41). V tomto případě tedy obdobně jako ve výše uvedeném případě řešeném zdejším soudem ve věci sp. zn. 52 A 50/2017 nebylo vzhledem k této skutečnosti možno po žalovaném spravedlivě požadovat, aby odvolání ještě v odvolací lhůtě postoupil příslušnému správnímu orgánu (§ 12 správního řádu). Jak vyplývá ze správního spisu a dále i z vyjádření žalovaného ze dne 2.11.2020, odvolání žalobce podané dne 12.2.2020 u věcně a místně nepřislušného správního orgánu, tj. u žalovaného, přičemž ten je postoupil správnímu orgánu I. stupně, tj. Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie Pardubického kraje, Odboru cizinecké policie Pardubice, oddělení pobytových agend, Husova 860, Pardubice, který jej obdržel až dne 18. 2. 2020, tedy až v tento den, tj. 18. 2. 2020 obdržel správní orgán, který rozhodnutí vydal, zmíněné odvolání, a až v tento den, tj. 18. 2. 2020, mělo postoupené odvolání účinky včas podaného odvolání (srov. např. rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2010, č.j. 5 As 26/2009-67).
12. Odvolání tak bylo podáno po uplynutí odvolací lhůty (ta uplynula již dne 14. 2. 2020), tedy správně bylo odvolání odmítnuto podle § 92 odst. 1 věta první správního řádu a námitkami uplatněnými v odvolání se již žalovaný nemusel zabývat. V dané věci je tedy nesporné, že žalobce přes poskytnuté poučení podal své odvolání u nepřislušného správního orgánu a tím vystavil sám sebe nebezpečí, že takové odvolání nemusí být příslušnému správnímu orgánu postoupeno v odvolací lhůtě (k tomu srov. i usnesení Ústavního soudu ze dne 28. 1. 2004, sp. zn. II. ÚS 392/02). Důvod, pro který bylo třeba odvolání žalobce zamítnout podle ust. § 92 odst. 1 věty první správního řádu jako opožděné, je tak třeba v dané věci spatřovat především na straně žalobce, nikoliv na straně správních orgánů.
13. Krajský soud tedy dospěl k závěru, že žalovaný rozhodl správně, když odvolání jako opožděné odmítl, neboť bylo podáno po uplynutí lhůty k podání odvolání, tedy dne 18. 2. 2020, přičemž lhůta k podání odvolání uplynula již dne 14. 2. 2020. Odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak bylo skutečně opožděné a krajský soud neshledal, že by žalobce byl žalovaným rozhodnutím krácen na svých právech (§ 65 odst. 1 s.ř.s.).
14. Protože žaloba nebyla důvodná, musel ji krajský soud zamítnout (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).
15. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 78 odst. 7, když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 24. listopadu 2020

JUDr. Jan Dvořák v.r.
samosoudce